

בית מדרש "הלכה למעשה" ללימוד שחיטה,

ニקור ואו"ה

רחוב אלישע 2, בני ברק

מצב הניקור בארצה"ב

רב ר' זלמן בריזל ירושלים
ראש הנהלה

רב ר' מרדכי מלאכי
ראש בית המדרש ומנהל
רב ר' מנחם רוט

מנהל השיעורים, חבר הנהלה
רב ר' דוד אוירבך רב ואב"דDK טבריה
חבר הנהלה

רב ר' אברהם ביעדרמן
חבר הנהלה

* * *

קובץ מכתבים שנכתבו להפי"ז לרבים למען יכירו וידעו כל
תושבי חוויל (ארצה"ב ושאר ארצות) גודל ההזנחה השוררת
cut בnickor חלק הקדמי, שיש בו (לפי הסדר שחותכנו
הבהמה cut) חלב דוארייתא, רח"ל.

* * *

חודש מנחם אב, תשמ"ב

מצב ה尼克ור בארץ"ב

**סקירה כללית על מהות ומטרת ביה"מ "הלבה למעשה"
העומדת ברום המעלה בלימודי או"ה הלכה למעשה.**

שחיטה

גמר חולין והמפרשים — טור, בית יוסף ויורה דעה, ט"ז ש"ד
ופרי מגדים — השוחות הסכין — שחיטת עופות — לימוד טריפות
— שחיטת גסות ובדיקות.

ניקור

לימוד הטור והיורה דעה ס"ד וס"ה — המקורות — הגمرا
הראשונים ואחרונים וספרי ניקור — לימוד ניקור למעשה.

או"ה

לימוד הטור ובית יוסף יורה דעה ט"ז ש"ד ופרי מגדים, דם,
מלחמה,בשר בחלב, ותערובות — בירור הלכת מהראשונים
והאחרונים.

המטרה

להקים שוחטים מנקרים תלמידי חכמים ויראת שמיים —
מומחים בשחיטה ובדיקה ובהלכות או"ה — שייחיו מותאים
לשמש בקדש. בקהילות ישראל בארץ הקודש ובתפוצות —
ויקדשו שם שמיים.

הנהלה

הרבי זלמן בריזל ירושלים ראש הנהלה, הרבי מרוצי מלאכי
ראש בית המדרש ומנהל, הרבי מנחם רוט מנהל השיעורים חבר
הנהלה, הרבי דוד אויערבאך בן הגאון המפורסם מוה"ר שלמה
זלמן אויערבאך שליט"א רב ואב"דDK"ק טבריה חבר הנהלה, הרבי
ר' אברהם בידרמן חבר הנהלה.

מגידי השיעורים

הרבי מרוצי מלאכי — יורה דעה ובירור הלכות, הרבי מנחם
רוט חולין ויור"ד, הר' יצחק צוקרמן שו"ב שחיטה ובדיקה.

מכתב א.

קול קורא ובקשה נרגשת!!!

מראה המנקרים של העדה החרדית בירושלים

(תוכן המכתב)

שבאמיריקה נכשלים ירו"ש באיסור חלב רוח"ל !

שאלו שלום ירושלים ישליו אווהביך כי מצינו תצא תורה ודבר ה' מירושלים. אנו הח"מ קבוצת מנקרים וראשי מנקרים פונים אל אחינו בני ישראל בכל אתר ואטר המה ורבנייהם ומורי הצדק די בכל אתר ואטר ה' על כלם יחו.

שלום רב לכלכם אדשה"ט אנו פונים אליכם בבקשת שטוחה להאזין
היטב להלכה הפסוקה אשר אנו כתובים לכט כאן ...

והנה לפני כמה חדשים הגיעו אלינו ידיעות שבאה"ב
קיים קהילות גדולות של יראים ושלימים בתורה ומצוות
ואינם לומדים היטב על ניקור הבשר של החלק הקדמי
ונכשלים באיסור חלב שיש על זה איסור כרת!!

ועל דבר זה דאגה מאוד נפשינו התאסתפנו קבוצת מנקרים וראשי
מנקרים כי הרגשו כי עליינו מוטלת האחוריות הגדולה הזאת
להצלם מחותא חמור ושולחים כאן הלכה פסוקה וברורה.

וכו ג"כ אצלכם אם יהיה לכם מנקרים מומחיהם הרי מה טוב ומה
נעים.

אם ח"ו לא, אז תשאירו את ב' או ג' עלות האחונות עם החלק
האחורי, עבר הנקרים, כ"כ את השפונדרה עם הצלעות הקטנות
שם נמשך חלב הכסלים, עם החלק האחורי ועל אחת כמה וכמה

שבזה אricsים להקפיד שלא לאכול את הטחול. המיעים. והכרס. והכליות שהם חלב דאוריתא וכן חלב שעל הכבד שבל אלו
אrics ניקור מן הבקי

אין ספק אשר על דבר חמור כאיסור חלב או חשש לאיסור חלב יקפידו לתקן אשר יהיה אפשר לאכול בשר כשר לכל הדעות.

ר' גד טרוביץ – ראש מנקר בעדה החרדית ירושלים
ר' יוסוף צבי הירשמן – מנקר.

ר' משה ליב קורנבליט – מנקר.
ר' מאיר דוד קורנבליט – מנקר.

הנימוקין

מלחת ב

בש"ד

אנו הח"מ מאשרים שכلنכתב בספרו של הרבה"ג ר' מרדכי מלacci שליט"א. בניקור חלק הפנים הקדמי: מסיר את הקרים שעל הבשר האדום עד סופו שנקרה בלה"מ ריפאלע וגם מנקר את החלב שמתוחת לקרים הנ"ל וחוטך לאורץ הגיד עד לחזה ומווציאו וקולף את החלב מהגיד עד לקצהו של הבשר שהיה המשך הכסלים של הירך ואח"כ מפריד את הבשר האדום מראשי הצלעות ממקום חיבורן לעצמות הרכות וחוטך בשחטסיהן מכל חלון שעיליהם. וכן קולף את הבשר האדום מתחתיו במקביל המכסה את העצמות הרכות וכמו"כ מצדיו השני קולף הריפאלע במקביל המכסה את הגיד חדם לכל אורכו. כל לנכתב כאן הוא להלכה וכן ראוי לנווג ואין לשנות בכל תפוצות ישראל ובגולה.

כ"כ אנו מאשרים שחלק הקדמי והפנים הוא חלב דאוריתא ויש בו איסור כרת.

ר' גד טרוביץ – ראש מנקר בעדה החרדית ירושלים

ר' יוסוף צבי הירשמן – מנקר. על גב...תבאי

ר' משה ליב קורנבליט – מנקר. לע...תבאי...סלא...טינט...טיגן

ר' מאיר דוד קורנבליט – מנקר.

אישור על הניל

מרבותינו שרי התורה שבא"י הביד"ץ של העדת החרדית ירושלים ת"ו

פעיה"ק ירושלים ת"ו יום י"ד לחודש תמוז שנת תשמ"ב
 אנו הביד"ץ דפעיה"ק ת"ו מחזיקים טוביה לכבית הרה"ג וכוי
 כשי"ת מועיה רב זלמן ברזיל שליט"א שהושיב כולל' מיוחד של ת"ח
 ירוש"ש לבורר ההלכה השויות לדיני ניקור וכוי.
 ובמו"כ הננו לאשר כי הרה"ח המנקריט שחתמו לעיל בחת"י
 הנם ירוש"ש ונאמנים בעבודתם בתורת הניקור.
 ולמצויר ולנזhor שלומים תנן כמי נהר ותבואה עליהם ברכת טוב.

הכו"ח הביד"ץ דפעיה"ק ת"ו

נאם משה ארי פריננד ראב"ד פעה"ק ת"ו	נאם יישר אל משה בלאאמו"ר הגה"ק מהר"יעצ זצוק"ל	דושינסקי
נאם יישר אל יעקב פישר	נאם אברהם דוד הורוויז	נאם בנימין רabinowitz

הטכמת מרן הגאון פוסק הדור הגאנ"ד ירושלים ת"ו בעהמ"ח ס' מנחת יצחק

הנני מצטרף בזה לדברי הנאות"ץ הביד"ץ שליט"א.

וח"ש בצפ"י לרחמי שמיים המרובים ותקותי כי יבוא מזה
 זכות הרבים כי בראש הכלול הרוב הגי ר' מרדכי מלאכי
 שליט"א אতמחי גברא ואתמחי קמייע, כאשר כבר העידו עליו
 הרבנים המומחים הגדולים שליט"א

נאום יצחק יעקב וויסט רב אב"ד פעה"ק ת"ו

מכתב ג'

יעקב לאנדא
רב אב"ד דבניבריך
ארצישראל

ב"ה תמוז תש"ט

הנדון : נקור חלק הפנים

ידוע, כי כאן בארץ מקרים גם השפאנדרעס
אולם תלוי מה נקרא חלק הפנים.

אם חותכיס לחלק הפנים גם מה שאחורי הטרופש (רויט פלייש) יש שם חלב דאוריתא * ומה שכי הרמ"א בשוו"ע סי' ס"ד היינו רק על חלק הפנים שלפני הטרופש מקום שמנוחת בו הריאה, אבל אם מניחים לחלק הפנים מבשר הטרופש זה לא דבר הרמ"א כי שם יש חלב ממש.

וכן הביא בדורכי תשובה בשם קוונטרס הסמ"ע כי מהחצר הקבד ולמעלה אין שם חלב ומחרר הקבד ולמטה מתחיל חלב הכליות ושאר חלבים

יעקב לנדא

מעיה"ק ירושלים ת"ז יוס ח"י לחודש אלול שנת תשמ"א

* (פה אה"ב לוקחים גם מה שאחורי הטרופש)

מכتب זה נשלח ע"י ביהמ"ד הילכה
למעשה לרבנים והאדמוראים
בארכזה"ב.

מכتب ד'

קריאה דחוופה לגדולי חו"ל.

לכבוד הרה"ג וכרכ'.

ראשית דברי רוצה אני להביא את דברי השפט אמת וצל שאמր:

העולם נקרא ע"ש העולם שעלו לתקן בעוה"ז, וכי התקון העלם
ווכה לאור הגנו — כפי ערכו. חכו"ל אמרים "יש קונה עולמו בשעה
 אחת". ע"י מסירות נפש זופין לשעה אחת. וזה קורה אצל כל איש
 מישראל. אין לך אדם שאין לו שעטה. וצריכים ליגע את עצמו כל
 הימים לזכות לאותה שעטה.
 התורה הקדושה אמרה:

"אל תשקצו את נפשותיכם ואל תטמאו בהם". במאכלות אסורות
 יש אסמים והטומאה. מאכלות אסורות מאסרים הנפש להיות משועבד
 לנוף והנסמיות. ועל ידי התעוררות ופעולות אדם לקיים מצות התורה.
 זהబדתם בין הבהמה הטהורה לטמאה". זוכין לפעולה דומה
 מהשיות. "ואבדיל אתכם מן העמים". (מספריו הקדושים).
 שמענו מהרבה אנשים יראי שמים מומחים גודלים ונאמנים ובררנו
 את זה ע"י שלחנו לארצכם לאמריקה שליחים נאמנים: שנכשלים
 אצלכם באיסור חלב דאוריתא ובאישור כרת רח"ל.

נובחנו לדעת שהמנקרים שלכם לא יודעים
 להוריד החלב דאוריתא וממשיכים את
 אחגנ"י באיסור כרת רח"ל.

הרי אצלו נתקר מומחה — הוא משתמש גם היום כראש נתקר בחוץ"י בדקנו אותו בענייני חלב בנסיבות הרבה הגאון משטרטסבורג מכיד"צ בירושל"ים ראש נתקר מירושל"ים ועוד נתקרים מומחים וכולם אומרים שהוא שמש בקודש בתורה ראש נתקר לא יודע כלום בניקור ומחייב את הרבים במאכלות אישור חלב. אמרתי לבני לא אתן מנוחה לנפשי

אצעק זעה גדולה ומרה שכל בית ישראל ישמעו
הצילו את עצמכם מאכילות חלב:
"כל אוכל חלב ונברתה הנפש מעמו."

ה��cid"צ בירושל"ים הוציא כבר פסק הלכה שבחלק הקדמי הפנים של הבהמה יש חלב دائיריתא שהוא אסור כרת, וגם תוקנו תקנה שכל נתקר הרוצה לעטוק במלאת הניקור צריך לקל פמיצה מנתקרים מומחים ובידי נאמן.

היות שיש חוסר גדוֹל במנתקרים מומחים יראי שמים שנובל לסמור עליהם, הקמן כולן — בית מדרש ללימוד ניקור הלכה למעשה — שחייבת ובדיקה והלכות או"ה בעורת השם הצלחנו שבאו אלינו לכבוד אברכים גdots תורה לטנדנים מופלאנים פוסקי הלכות יראי השם, המגידי שעורים אצלו הם רבנים גdots תורה ויד"ש מומחים גdots בענייני חלב הלכה למעשה ויש לנו בעורת השם אברכים שיזודעים כבר הלכות ניקור הלכה ולמעשה ומכלים תעוזות סמיכת מכיד"צ בירושלים. וכן הנזונה לכבוד תורה תורתכם הרמה לעמוד לנו לעורה במלחתנו. אני מאמין באמונה שלימה שבזכות זה נזכה לביאת גואל צדק בטהרה בימינו Amen.

בכבוד רב
ובוכות התורה והמצווה

קאה רקיין

הרבי זלמן בריזל ירושלים

מכתב ה'

פסק מבית דין הגדול שבירושלים

BETH DIN ZEDEK
OF THE ORTHODOX
JEWISH COMMUNITY
JERUSALEM, P.O.B. 8886

ב"ה
ניט וו זוק לכל פקولات גושמו
עד עזזה האזרחי טרודו
ונדרתיה לקלותה כביזון
מיין ירושלם זרבון
ת. ד. 8886

ازהרה בעניין ניקור

זהוג ומוקובל בכל תפוצות ישראל למנות שוחטים ובודקים מומחים ויראי ד' מרבים שיש בידם כתוב קבלה מהכם הרואין לסמוך לעליו. ולעומת זה רבת ההזנחה בעניין ניקור שכל מנקר מלמד ומורה למי שרוצה ובזמן קצר מלא את ידו לעסוק במלאת הניקור ללא שום תעודה וקבלת ובאמת ערבית ערבית ר'יל, ומה שאומרים לסמו'ן ע"ד הרמ"א ביו"ד סי' ס"ד סי' זבחצי הבהמה של פנים אין בהם מחלבים אלו רק קצת מן הקром שעלה חלב הכסלים וכוכי – ד"ז גופא צרייך לימוד ובקיאות דאל"כ بكل יכולו באיסור חלב, ובהכבד יש חלב, בהטחול, וחוטוי דם בהלשו.

עוד יש לדעת מ"ד הנוב"ת יו"ד סי' לי"א עד כמה אפשר להניח בחצלות חלק הפנים, וכפי שסבירם בשווית בית שלמה ח"א יו"ד סי' ק"ז המנהג בכל תפוצות ישראל בגילוותינו לחתוך לחלק הפנים סמו'ן ממש לצלע שנים עשר והבשר לאחר צלע ייב מנחים לחלק אחרים ואין מועיל רק ניקור מנקר הקבי לנקר חלק אחרים
וא"א לבאר כל פרטי העניינים כמבואר ברמ"א שם.

אך זאת דעתנו שאין כדי להפצע קולות במקום שיש מחמירין באיזהו חלק כי בלאייה יש שפעبشر בהבהמה,
ואשר ע"כ באננו להזהיר שכל הבא למלאות ידו במלאת הניקור יהיה זה דוקא אצל מנקר מומחה ויר"ש מפורסם ואחריו שתלו יתנו לו

מצב הניקור בארץ"ב

הודעה ואישור שלמדו עליה יפה ובקי וחורי במלאתו יופיע בפני
בי"ד או חכם המקובל להורות הוראה להבחינו ואז יקבל ממנו כתוב
קבלה לסייעו למשרת מנקר.

פעיה"ק ירושלים בחודש מנחמת אב תשמ"א לפ"ק.

צחק יעקב ווייס רב ואב"ד פעהקה"

נאם משה ארוי פרידינד ראב"ד פהע"ק תי"ז

נאם ישראל יעקב פישר

נאם בנימין רabinowitz

נאם אברחות דוד הורוויץ

נאם ישראל משה בלאמויר הגה"ק מהר"יע' זוק"ל זושינסקי

זעם זאג אלען זג אונט פהע"ק

לעט אל עלי פהע"ק סוף דע שער תט

לעט אל עלי פהע"ק סוף דע שער תט

לעט אל עלי פהע"ק סוף דע שער תט

לעט אל עלי פהע"ק סוף דע שער תט

לעט אל עלי פהע"ק סוף דע שער תט

נ.ב. בסוף תשובה הרא"ש נדפס בפסק כי של מהר"י סרזינא, נהגו
בקרא ואשכנו, בפולין ורוסיה שמנקר צריך להביא תעוזת ניקור
בכתב באישורו של מורה צדק כמו בשחיטה ויש מחמיריט יותר
בניקור מבשחיטה ראה תשובה "דברי דוד" להגאון מורה"ר דוד
AMILDOVICH זיל פי ליה, וכן המנהג בארץ הקדוצה מדורי דורות

מכחטב ר'

קול חוצב להבות אש

עד ח' על חורבן המזב בניקור חלב בחו"ל מאייש המורם מעם לוחם מלחתת ד' ומעמיד הדת על תלה במסירות נפש ממש כל ימי חייו. הרהגה"ץ המפורסם מוה"ר זלמן בריזל שליט"א

נשיא בית המדרש הלכה למעשה

מנาง חוויל.

כך קבלנו מבית אבי בטרם שידעתני לקרוא את האותיות אלף בית מרגלא בפי דברי "יהודה בן תימא": הווי עז כנמר וקל כנסר ורץ כצבי וגבור כאריו לעשות רצון אביך שבשמי, ושהמלך הגדול הקב"ה עומד עליו ורואה במעשה של אדם. ממי לא יתביש מפני בני אדם המליעגים עליו בעבודת השי"ת.

אצל משה רבינו כתוב: "ויתפתח ותראהו את הילד והנה נער בוכחה", כתוב ילד, וכתוב נער. ילד הוא פעוט קטן, ונער הוא כבר גדול, רשי"י מפרש קולו כנער. ביאור הדבר, ילד בוכה שחשר לו או כאב לו לעצמו, ואני מרגיש בצער הזולת, אבל נער כבר מרגיש בצער של חברו אפילו בזמן שלעצמם לא חסר לו כלום אבל בשרוואה חברו של חברו כאב לו וצער לו, ובוכה.

בת פרעה הכירה במשה כי לא בוכה לדאגת עצמו כי הצילה אותו, והכבה היה השותפות בצערים של ילדי ישראל שאין מי שייצילם זהה קולו כנער. כל ימי חלדי קימתי את קולו כנער לי, לא חמי חסר לי ביה, תמיד הי חסד היأتي. אבל צרכיכים לקיים ואהבת לරעך. כשהוא הגאון הקדוש הרבבי מסאטמאר זצוק"ל לירושלים המזב של יראיה הי' קשה מאד בכל המובנים פרנסה לא הי' והנעור הלק' בדרכיכים אחירות לא ליראה, קראotti הצדיק מסאטמאר ואמר לי זלמן מה יהיה עם הילדים שלנו, הם עוזבים אותנו והולכים לשומר הצער, צרכיכים להוציאם. אני היתי בעל משפחה עם ילדים קטנינט, והייתי צריך לדאוג לפרנסתם ולהניעם בדרך התורה והיראה, ולמדתני שיעור לפני בחורים גדולים. התהןן הצדיק הקדוש ואמר זלמן עוזב את הכל רק להתמסר להצליל הנעור. הגאון מבрисק והגאון רבינו ראוון בענגייס הראב"ד זצוק"ל עוזרו לי וביה הצלחנו להוציאו הרבה

בחורים מהקיבוצים זה ה'י מסירות נפש ממש יסדו תלמוד תורה ישיבות ומפעלים אחרים וב'יה זכינו לראות ירושלים מקום תורה ויראה לתפארת.

על מה הקדמתי כל זה, כי הנה ב'יה עסכנו כבר הרבה בענייני הצלחה, אבל מה אומר ומה דבר עכשו הגיע לידינו עניין נורא ואיום! אשר כמו עדין לא היה לנו מעולם ממש לא יאמן כי יסופר כי גוגע ממש להצלת אלפיים ורבבות מהחינו בני ישראל — מאיסור חמור איסור כרת רח"ל. והוא זה:

כששמעתי לפניו זמו שבחו"ל נכשלים יהודים יראי ה' באכילת חלב שאיסרו איסור דאוריתא רח"ל לא האמנתי לשם אוזני — יהודים כשרים נכשלים באוכל איסור חו"ש. לצערנו הוברר אחורי שלחנו לשם אנשי מומחים יראי ה' נאמנים. אכן נכוון הדבר! ואחרי כל זה תי' לנו קשה להלמו — עד שכא לירושלים ראש מנקר מחו"ל — הזמןו אותו לקצב בנסיבות הנגון הרב א. ד. הורוויץ שליט"א מביד"ץ ירושלים הרבה משטראסבורג, וה' נוכרי' גד טורוביץ ראש המנקררים מעדת החרדית ירושלים, והרב העזיר חדאי שארכ' מתכוול לנו ומומחה לניקור, ועוד, משרו, שראו המנקר משטראסבורג לא יודיע כלום מnickור החלב, אחר זה ראיינו את החורבן הגדול מה שיש בעולם לא יודעים מה זה חלב ואו הוצאה הבית דין הגדול בירושלים את פסק הלכה: — אזהרה בעניין ניקור וכותבים ההזנהה רבה בעניין ניקור שבל מלמד ומורה למי שרוצה ובזמן קצר ממלא את ידו לעסוק במלאת הניקור ועי"ז רבא המכשלה להאכיל ח"ז בחלב וזה איסור כרת רח"ל.

אני מפרש את זה כי כתוב בדורכי תשובה סי' ס"ד כ"א, שתביא מכמה"ג בהגות ב' שכ' דעתך שהקל בעניין ניקור עליון אמר לא תחמול ולא תכסה עליון אלא שציריך להענישו בעונש הרואילו. והמקילים שהתרו אותו ללא שום עונש, עתידים ליתן את הדין כי נתנו יד לפושעים ע"ש.

על שאלה איך הגיעו המכשלה הזאת תחת ידכם אמרו כך מנהג באירופה לפי עדותם של מנקררים מומחים בקשתי מרבניים בכלל שלנו לברר מנהג עירוני אירופאי והנה התשובה ידוע קושית: "מקשין העולם" — חפשתי בשוקיים ובפנדקאות למי קשה הדבר, מי שואל! אף אחד לא עונה, נכנסתי לבית המדרש מצאתי מי ששאל

— גם כאן علينا לברר מי צריך לקבוע מנהג ישראל אנשי השוקים והפונדקאות — או רבני גודלי התורה ויראה, והנה מה שכותבים רבני פוסקי הלוות על מנהג ערי אירופה.

בדרכי תשובה מהגאון הגדיל והצדיק אב"ד מונקאטש ס' ס"ה צ"ג יו"ד במקומותינו שאין אוכלים בשאר אחים כולם, בסעיף ס"ד מ"ב בכל מדינות אשכנו ופולין מחמירים בניקור יותר משבחיטה, (קנ"ב) ושאין לסמוך בניקור חלק הפנים על נשים, (מ"ז) בשם הסמ"ע ידקקו הקצבים אחרים חצר הכבד. כי מחרר הכבד ולמעלה אין שום חלב ומחרר הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעיים ושאר מיני הלבים ומשם ואילך צריך ניקור ומחלק האחוור יחשב. הדרכי תשובה מביא דיעות שעריכים לחזור את כל עד הטבור [הכוונה לשפונדר] לחלק האחרים — המנהג שלנו וכן הוא המנהג בפה"ק מונקאטש להשאר שאין חותcin עד הטבור רק צריך להשגיח אם הטבחים יודעים לנקר הבשר שם ומנקירות היטב כל הלובן שיש שם. והמנקר המזלול בהז — ראוי בוודאי מנקר כזה ל凱נסו ולהעבירו למגדר מלטה לבל יזללו באיסורים. והדרך תשובה מביא מדברי הכהן ג' בהגחות ב"י ש' : **דטבח שתקיל בעניini ניקור עליו נאמר לא תחמול ולא תכשה עליו אלא שעריך לחענישו בעונש הרואיו לו והמקילין שהתריו אותו بلا שם עונש עתידיים ליתן את הדין כי נתנו יד לפושעים ע"ש.**

בספר צינה לדוד מהרב דוד דייטש — פירודא משנת תק"ח לפ"ק כתוב : זה לשונו : וכמה פעמים עמדו המנקרים ואומרים בחוצפה כך קיבלנו וכן מנהגינו מדם והיהתי בעיניהם כמתעתע באומרים אם אמרת אתך למה אין מזוהירים לנו הרבניים אשר בארץ. מהה חכמי הדור על זה, ואני בענייני אמרתי להם בוודאי חכמי הוראות לא ידעו מזה המכשול ועל מנהגם אני אומר דור תהפוכות המה ומנהגנו לגיהנם.

תעודות השגחה על איטלייזם שלו.

רשות והרומנה להר"ר דוד בן גרשון דייטש להשgiaה תוויך המkowskiין ועל הבשר חלק הפנים שיש בידי הקצבים שלא ימרו פיו בעסק זה וכאשר יראו מןנו כן יעשו הלהקה למעשה ואם ימצא מי שיüber ע"ז עונש יענש אותם ע"פ ב"י' כראוי הכך אלה מה קהילתינו ק"ק נ"ש יום הי תמוו תק"ח לפ"ק — חתימת הרבניים.

ספר הניקור לה'יר ר' שלמה אלטמן מו"ץ בעיר ורשה פולין משנת תרע"ט בעניין ניקור, "כל הרוצה לדעת ולהבין צריך למדוד בהתמדה אצל מנקר מומחה ולעמדו על ידו בזמן המלאכה, אחרת אי אפשר להבין, בנוגע למונקרים – בוגר ההלכות ודיניהם – נרגש אצל מקצת מונקרים בארץנו חסרונו ידיעה והעלם חכמה".

תלבה. – הפרישה יו"ד סי' י"ב כתוב: זה הקром המתפשט בכל הכסלים הוא מונה גי"כ פרוש ומוחבר קצר על הכסלים עצם (של חלק הפנים) לאחר שימושיים מן הבמה כל הבני מעיים מושכים קром וק מהכסלים שבשני חלקי הפנים ימין ושמאל.

ספר רב טביה מתרב ר' מאיר אליל ואנער ועדו אבנה מחוץ לאיזוא הקצב יתנו אל לבו את גודל האחריות שמוסטל עליו במס שיזול בזה הרי הוא נוטן את נשאו ונפש ב"בערבון שהחלב איסרו בכרת ולא ישמע עניין הזה על הדגימות והמנגה עד שידע בבירור הנשתתתת. חצר הכבד היא היותרת, צריך להסיר את הקром אשר לצד החוץ לצד אחורי שעליו חלב הפרישה מונה ובכמה מקומות הוא דבוק ונמשך בו וצריך קליפה מון הדין, וע"פ מנהג צריך לקלפו גם לצד הפנים (לצד הריאת), בחצי הפנים נשאר קצר מן הקром שעלה חלב הכסלים, ונוביל ורמזו יש (בחלק הפנים) בזה במחיצת הכבד כאילו רמזו רמזו לנו הבריאה עצמה שעדי פה תבוא.

בשווית מшиб דבר סימן כ"א : כי הסמ"ע דמחצר הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המיעים ושאר מיני חלב ומשם צריך ניקור ומחלב الآخر יחשב. עכ"ל, אבל גם כאן אין הפ' אלא דמאחורי חצר הכבד מתחיל כל מיני חלב אסורה, ומשם מתחיל דיני הנקור מחלב الآخر. משא"כ לפנים, עכ"ל. בשווית חותם ספר סימן ס"ח: דודאי הבשר הזה צריך קצר ניקור וmpsheitim של"ים העור הדק מעליו שהוא קרוב לחלב הכסלים ומכי"ש הבשר שסמו"ך לבטו שקרוב מאד לחלק הפרישה וצריך השגחה להפסיק ממש של"ים ההוא, והקצבים הישראלים בקאים בזה.

תורת הניקור שלט מאת הרבה שמחה מאلين מו"ץ בביאליסטאך פולין: לדאבוננו קלישת הידיעה בניקור בלבד מצד המעשי ושלל ההתמסורות במקצוע זה על המונקרים לבדוק ובמים אחרים שמןוקרים מן הטפוס היישן הירא וחרד הוא כחzon חולף

ובמוקמו באים מנקרים שאינם דוקא יודעי ספר נוסף לזה חופש הדת המתרבה בעוריה'ר.

הלכה: ניקור חלק הפנים : לא יחתוך יותר מי"ב צלעות לחלק הפנים מקלפים את הקром מעל הכסלים וגם החלב שתחתינו עד מקום הגיד וחותכים בקצת הכסלים את הסחוסים.

ספר גבעת פנחס מאות הרב פנחס זעליג הכהן שווארטץ, אב"יד מקליינונווארדיין אונגריא בהסכמה מהגאון הצדיק זצוק"ל הרבי יוסף חיים זאנענפיעלד :

בספר בית יצחק כתוב תוכחות מוסר על הרבנים שימושבו ידיהם מן המנקרים וסומכיהם עליהם המנקרים שלמדו איש מפני איש ולפעמים גם רבו לא שנה וא"כ תלמידו מנין לידע וגם בחלק הפנים הכל ממשמשין בו נשים עבדים וקטנים ובפרט שוחטים זמניים שלומדים דיני שחיטה ובדיקות מחדר ולקחו קבלה מהרב ועננו ניקור לא ראו ולא ידעו כלום וע"כ לאחר שנטמנה לשוי"ב עושים את עצםם למנקרים והעולם סומכין עליהם ואין מי שישגיה עליהם — ובש"ע יור"ד סי' ס"ד כ"א. אם נמצא אחריו חלב בשערת מעבירו אותו, צית אפילו בכמה מקומות מכין אותו מכות מרדות ומעבירו אותו. "בכרתאי" סוף ס"ה: כתוב בזמן הזה שלא לטמוך על חזקת כשרות המנקר והייתי בהרבה עיריות גדולות וקטנות וראיתי בעו"ר שיש הרבה מכשוליטים גדולים וגם המשגיחים על הניקור לא יודעים ולא מבינים מה להשגיח ובעו"ד עני ראו שיש מכשוליטים גדולים כי נשכח העניין לגמרי ע"כ.

אחוי היקרים מרנן ורבנן!

מי קובע מנהג ישראל אלו שאומרים עליהם גדולי ישראל — מנהגים דור תהפוכות המה ומנהגים לגיהנים —ומי שייזלז בזה הרי הוא נותן את נפשו ונפש ב"ב בערבון.

או גדולי ישראל גאנז ופוסקי הלכות אשר לאורים אינם חולכים והם מאיריים לנו את הדרכ שلتורה הקדושה הנתנה למשה מסיני.

**יהווים יקרים משיח צדקנו מחה לנו שנחזר בתשובה ויבא
אלינו במחורה אמן.**
**ביד"צ מירושלים החליט שכל אלו שרצוים לקבל סמיכת על
ניקור בגין מנקר מומחה שאפשר לסתוך עליו, עליהם לעמוד
לבוחנה לפני הרבנים הגאנונים הרבהagi ר' מרדכי מלאכי שליט"א
ולפני הרבהagi ר' ברוך מיזילש שליט"א ואחריו אישורם בחותמת
ידם יתנו הבדיקה הסמוכה שלהם.**

ידיכם הקדושים הדל שבישראל זלמן ברזיל

* * *

**ירחון תורני הלזה הופיע בעיר סאטמר שנות חוץ'ו, בעה ששימש
ברבנות כ"ק אדרמו"ר הכהן רביינו יואל מסאטמר
וצ"ללה"ה, והופיע ע"י הרה"ג מוהר"ר שמואל שווארץ צ"ל בן בנו
של הקול ארי צ"ל, והי"ב בן בית אצל רבינו ה"ק
ולא עשה שם דבר קטן או גדול בעיר בלתי הסכמת רבינו צ"ל**

שני ו' נליין כי שניהם

לקט

לאירועי — סימן י"ט — פאייסויא

לדעתוֹדָע ולהלן להעומדים על הפקודות להשניה בעניינינו ניקוד כי השאנוניות
שלל הבדד היה אסור מדין חלב גסוד דטלבד מה שבכ"א
בטעמי ניקור דבראותו עד שתבדה תלוי בה חלב הרבקה שם הוא חלב של
התור שבקיבוה שאסורה, עוד ונראה ונענד שם מחלב שעל בית הוכחות שהוא
השתולח שקיין פרוסח שאסור וענשו ברת ריל, וען כי החותם ריבך ע"ז איזה
טינניות ולא חלו ולא הרבישו שיש שם איסור בשמוננות הכבד א"ז, עצם
הא, ובשלטה רשותה שאשנויות ליקחן סדרקות הדיאה והכבר חוכר בזית שזאת
ולאו פ"ע דיני נטירוי ע"ז אריך לעורו ולהוור ע"ז להסיד הנטכלה חואן מקרוב
ישראל, עיר ציריך להנור על מה שקרים להפסד בטטה שטנית צבירהיאט פון
דרקיות נשאר שם מהצער הבדד שקיין פלעken ויש שם כי קורותים וקדום א'
שלצדר הבדד אסור מטעם חלב הקרב המונח עליו ובקל יכלין לכוא לדידי מסחול
בזה מחתת כי שבייה טלית ואלי כ"ע דיני נטירוי, ע"ז חוכ על הנטניחסין
לקב"ים שאחזייל הוקה על הכר שאינו מוציא טהרה"י דבר שאינו טהיקן, נס בעניין
דבבד הלבן הנקיין ווישע לעכער שטכיאר בטעמי הניקוד שללא לבלטו סחפת
זיטי הדם הטרוביין בה כי אם לנקיור החהלה ואחכ' לאלו דאס נשאר איזה חותם
דב. נורא שטאוב ואחכ' טי שרווצת לבשלו הורשות בילו, והנה הרבה טכחין
ביבין וגאות בשם נראשיצל או פרעולי בלי שם ניקור וכלהי הורעה להבחין בין צלול
לבישול ע"ז נס בזוז החוויכ על הנטניחסים שיתנו עיניהם עינא פקחא להשניה עין

מכותב ז'

מכותב מיוחד לארצה"ב מראש בית המדרש "הלכה למשה" ה"ג הרה"ג מוה"ר מרדיי מלאכוי שליט"א (הוא הגבר שהעיר עליו הגה"ק ציס"ע מוה"ר איציקעל מפשעוארטסק צזוק"ל שבצחו לגרום טהרה גדולה בתיקון מאכ"א וטהרת המשפחה) המUID במכותבו האריך שאין כל חדש תחת השם ומימיו מהרשל' עד הנה צעקו הגאנונים על רבת ההזנחה בניקור החלב ושעדין השטן מركד בינוינו בעזה"ר.

ואבדיל אתכם מן העמים

כשאבותינו עמדו בהר סיני וקבלו עליהם — נעשה ונשמע ביקש משה רעה מה' בלכתר עמו וונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה, חז"ל אומרים שביקש שלא תשרה השכינה אלא על ישראל ונתן לו (ברכות ז), כתוב: וונפלינו אני ועמך — וונפלינו מלשון נפלאות שבחיות הולך בינויהם יעשה נפלאות — כתוב: הנה אנכי ברית ברית נגד כל עמר עשה נפלאות. וכותב: ואבדיל אתכם מן העמים. המאכלים האסורים ראויים ומתיחסים לעכו"ם לא לאוהבי ושותמי מצותיה. لكن נקרא תועבה, כמו שבעניינו הנפש ראוי שינחגו בני אדם ועל פי המצוות ככה בענין החומר וגופו ראוי שיתנהגו על פי התורה והמצוות (אברבנאל פ' ראה) עי התעוררות ופעולות אדם לקיים מצות התורה והבדלים בין הבהמה הטהורה לטמאה עשו"ה פוליה דומה, ואבדיל אתכם מן העמים.

"זאת חי' הנأكلת" חיות הטרפות הוא זה אשר לא תאכל, בזה נשלים רצונו יתברך שאין בני ישראל אוכליין, ועל ידי זה נתרבה כבודה' בהתגברות האדים נגד יצר הארץ, וזהו חיותו. קידושת הנפש תלוי באלה המאכלים וזהו "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו". (שפת אמרת פ' שמיני) על הפסוק קדושים תהיו. אומר האבות דר' נתן: פתח הפרשה שיוכל לתקן سورש הקלקל של הנחש שהוא באכילה ואחר כך בא על חווה והטיל בה זוזהמא. ואת שבתותי תשמרו שהוא תיקון הפגש באכילה לפי החז"ל אדם נברא בערב שבת כדי שכנס לסעודה מיד, שהכל מוכן לפניו, בשבת יתקון הפגש באכילה. עד כאן לשונו.

אכילת לחם הפנים בשבת לכחנים היא לתקן כל אכילתם שייחיו בקדושה, שלא יהיה בהם קטלוג מיצר הארץ. אדם אחר אכילה ושתוי לבו

כפי אכילתנו אם איןו אוכל בקדושה יש קטרוג יעה"ר. ואם אכילתנו בקדושה הקדושה משפייע על הלב ואין לו אלא לב אחד לאכינו שבשימים — הפרי צדיק לרבי צדוק הכהן.

המאכלים האסורים מתועבים ומשקעים את נפש אדם

איסור המאכלים שאסורה התורה היא לא מפני שמויקים לבריאות האדם כי האומות אוכלים מכל הדברים ששקץ לנו והם בריאים וחזקים ואין עיפר ולא כושל בהם, לא בא התרבות האלקונית לרפאות את גופות אדם ולבקש בריאות הנפש לרפאות תחלואים. איסור המאכלים האסורים הם לפי שמתועבים ומשקעים את הנפש הטהורה המשכלה ומולדות במוח האנושי אטימות וקלול הראות בעשותם באדם רוע מג אשר ממנו תחתה רוח הטומאה, המטמא הדיעות והמעשים, ומגרש רוח הטהרה והקדושה. לעלי' בקש דוד; — ורוח חדש אל תח ממני — (תהלים נ"א) ואמר לב טהור ברא לי אלקים ורוץ נכוון חדש בקרבי, لكن אמר ה' "אל תשקעו את נשותיכם ולא תעטמו בהם" כי בזה היה עניין האטימות והטומאה. וטעם איסורה וויכחה שתיתשר מוג הגוף ויהיו מזונתו מולדדים דם זך ומזוקק לא גס ועב. (אברבנאל פ' שמיני).

אור וחושך בערבוביא

בכל התקופות שמרו בני ישראל על השולחן הטההור וראו זה עיקר היסוד של היהדות במסירות נפש ממש שמרו כל היהודי לדבר ה' על אוכל בשר ושלא יכשל ח"ש להכנס לתוכו פיו דבר של ספק בעניין כשרות **לבן נזדעתתי ממש בראותי ש��ubits (בוטשurst)** חסידים, מנקרים, מבשיריםبشر עם חלב ממש — ואחריו דין ודברים עם המנקרים נוכחות לדעת שאינם בקי בהלכות ואומנות הניקור בכלל. הדבר הזה העיקר על לבו, רטט עבר בנפשו ובכל פה התחלתי לצחוק זעקה גדולה זו! רבה השמנה גדולה העוזבה! חסידים ואנשי מעשה יהודים המדקדקים קלות כחמורות נכשלים באכילת חלב שלא יודעים אשר נפש כל ישראל מתגאל מאד ומטמעם המוח וגולם להרבה צרות בישראל. לכוארה "בחזקה גדולה ומרה של איני מחדש דבר כי זה לא חדש כי הרבה שנים גדולי הרבנים המומחים לשאלות אלו זועקים על המכשלה הזאת, והנה הפרמי"ג בהקדמותו

מצב הניקור בארץ"ב

ט

לאו"ח סדר ב' כתוב: בעזה אין לומדים דיני ניקור ומוסר למיל אדם, המהרי"י סרזיאן בסוף תשובה הרא"ש משבח את מנהג דק"ק קראקא-פולין שהמנקרים שנתמכו שם הם רבנים חכמים יודעים ספר במלחמותה של התורה.

ביש"ש חולין פ' גיה"נ סי' י"ט כתוב: אני הגבר אשר שמעתי וראיתי שרוב המנקרים שלנו אע"פ שמחמיירם בענין ניקור לחזור אפילו מההתר ובכל זאת נמצא הרבה פעמים שמקילים בחלב. לבן נהגי בעצמי שלא לאכול בשולחן מןוקר עד שיבדוק הבשר ע"י עוד מןוקר אם מןוקר בראו במובן מדויק מןוקר מומחה. וכותב שכך נהג החסיד מהר"ם מינץ וכותב שאירוע פעם שאחרי הניקור של המנקר נשאר עוד הבשר לא מתוקן בראו ויטיר את זה לכל המנקרים שלמדו לך שלא לסתור על מןוקר אחד שמןוקר הבשר אלא שהמומחה יבודק את הבשר אחרי הניקור. וכותב שתיקן גדול תיקן מהר"ם מינץ.

והנה מה שכתוב בספר גבעת פנחס. בהקדמה מביא בשם הספר "בית יצחק" דברי מוסר על הרבנים שימושיו ידיהם מן המנקרים הבשר, להשיגו עליהם וסומכים על המנקרים שלמדו את הניקור איש מפי איש ולפעמים גם רבו לא שנה וא"ב תלמידו מנין לידע, וגם בחלוקת הפנימי — של הכמה הכל ממשמשין בו נשים ועבדים וקטנים והשוחטים עושים את עצמן למנקרים וסומכים עליהם ואין מי שישיגו עליהם והכל הוא מפני שוגם הרבניים בעל הוראה אינם בקיאים ע"כ ציריך הרבה הדין מורה הוראה ללימוד עצמו מוקדם בטיב סדר הניקור חלק הפנים שלא יצא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.

וכותב שם סדר הניקור בעזה ראיינו ראו שיש מכשולים גורליים כי נשכח העניין לגמרי. בענין השפונדר כתוב "גבעת פנחס" סימן פ"ה טעיף ט', יזכיר הקubits אחר חער הכבד כי מהחער הכבד ולמעלה אין שם חלב ומהחער הכבד ולמטה מתחיל חלב הכליות וחלב המעיים ושאר מיני חלבים ומשם ואילך ציריך ניקור ומהקל האחו יחשUb עיי"ש.

ובבביה יצחק שם כתוב וכדי שלא יבוא לידי איסור חלב נהגין לחזור כל הכסלים אשר לבן מבחוץ ("השפונדר") עד הטיבור לחלק האחו וואז יוציא מיד טפק כי רוב הקubits שתי רעות עושים שמניחים הבשר שבין צלע י"ב י"ג לחלק הפנים וגס חותכין בשווה בכסלים שתחת הטיבור השוויכים לחלק האחו ומণיחים ג"כ לחלק הפנים ומכשילים הרבים באיסור גמור ואין מי שמשגיח על זה.

הזנחה בלמוד הלכות חלב וניקור

בעל תורה הניקור הירושלמי שואל: מדוע הרבניים הגורלים ובבעלי תריסין שידם רב בכל מקצועות התורה הזנוחו לנמרי למוד הלכות אלו שהן לא הילכתא למשיחא אלא מההלכות השימושיות ביותר, ואומר: הסיבה היא בזה: יתר מקצועות בתורה אדם המתעמק בגמרה וראשונים והאחרונים אפשר לו לנחות לו ידיעה במה שעוסק, לא כן הלכות אלו אם לא עוסק בפועל ממש נשארו הלכות אלו ערטיאן בבחינת תורה הנסתור ורבה העוזבה במקצוע זה ורבה נכשלים באיסור חלב אפילו אלו שמדركין על מצות קלות כהמורות, עד כאן לשונו.

עד כמה צדקו דברי הגאנונים מביד"צ ירושלים שבוטבים בפסק הלכה שליהם בעניין חלב. רכה הזנחה בעניין ניקור החלב של מנקר מלמד ומורה למי שרוצה, בזמן קצר מלא את ידו לעסוק במלכת הניקור ללא שום تعدודה וקבלת ובאמת ערבית עריכ ועייז רכה המכשלה להאכיל חיז' בחלב ובודם שאיסורו כרת רח'ל.

בספר צנה לדוד מהר"ר דוד ב"ד גרשון דייטש מק"ק אלברשווילד בהסתמכת גאוני אשכנז ומהగאון הדור רבינו יונתן אייבשיץ זצ"ל הנדפס בשנת תק"י כתוב: בעיר ניקלשבורג מצאתי מנקרים ושאלתי ודרשתי על כל פרט רינים והבאתם אותם לב"ד הגדור שם ועשיתי הלכה למעשה בפני ב"ד ואזו והבינו והרגישו את העון והמכשלה אשר יצאה מהם. ראייתי מנקרים חותכין בשולב ואומרים שזה חלב ועל חלב גמור אומרים שזהבשר, לפעמים עמדו נגיד בחוצתה ואמרו בר' קבלנו וכך מנהגינו מקרים והייתי בענייהם כמתעתע באמורם אליו אם אמרת דבריך למה לא מזוהרים לנו הרבניים הגורלים חכמי הדור על דבר זה? ואני אמרתי להם ולמנוגם דור תהיפות הנהמה ומנוגם לגיהנם, כלם חותכים לחלק הפנים י"ב עלמות ונשאר שם בשער השירך לחלק אחרוי, בכרתי סוף ס"ה כתוב דבזמן זה יש להחמיר יותר שלא לסמור על חזקת כשרות המנקר, ואין לסמור בניקור כי אם על בקי וירא ה' ברבים... בעבעת פנהנס כתוב סדר הניקור בעזה עני ראו שיש מכשולים גורלים כי נשכח העניין לגמרי.

בדרכי תשובה יורה דעתה ס"ד (קל"א) מביא שאלה: במנקר שאינו מומחה: אם נמעא שהמנקר אינו בקי ואינו ידוע דין ניקור אם יש מקום

לאסור הניקור שלו למפרע, וכותב עין בשו"ת, שבות יעקב ח"ב פ"ז סוף ס' נ"א שהחמיר בזה וכ' דמנקר חמור יותר משוחט לעניין זה ואם נמצא שהמנקר אינו בקי בניקור בודאי יש לאסור הכל למפרע לכ"ע עי"ש, אמנם בבל"י לעיל ס' א' ס"ק ט' השיג עליו בזה דעתן דאין שום אדם מנקר אלא אם כן נטול קבלה על ניקור, וועל ס' ס"ה ס"ק ע"ה הכלים שנתבשלו בהם הבשר שלקחו מהקצב שאירועו אצל דבר זהה. הדין פשוט אם המנקר אינו יודע ובקי בדיניו ניקור חלב ממש, או כל הכלים שנתבשלו בהם בשר שלקחו מהקצב הנ"ל אסורים למפרע כיוון שהמנקר לא נטול קבלה על הניקור ואם נמצא שהמנקר בקי בדיניו ניקור חלב ממש והשאר חלב על הבשר אין לאסור הכלים למפרע. הכל בדרך משה.

אכן תמורה הדבר ביזור ונוקב עד התהום איך הגענו למצוות הונחה באירופה ובעיר ברכות הארץ, נדרמתה ולא האמנתי לмерאות עינוי אנדרלמוסיא ממש בעניין ניקור החלב. שלא מנקרים בכלל החלב דאוריות וחלב הכרת? הדבר הזה קשה להולמו. המכשלה הזאת להאכיל ליהودים בשרים חלב שאיסרו דאוריות ואיסור ברת רחל היה לפוי שהמנקרים אינם בקיאים בהלכות ואומנות בניקור החלב ואין להם שום תעודה ממנקר מומחה ומבי"ד מוסמך – לשם זה יסדו בית מדרש שהיה לחולפות למדוד שחיטה, ניקור ואו"ה, בשם "הלכה למעשה" ובית הדין צדק לכל מקהילות האשכנזים בעיר הקודש ירושלים ת"ז, שהוא בית הדין הגדול בעולם המוסמך לכלם בבחנו את האברכים מביהם"ד שלנו ויסמכו עליהם לשמש בעבודת הקודש ניקור שחיטה ואו"ה.

השי"ת יערה علينا רוח טהרה ממרום, ונזכה לשולחן הטהור באמת, ובזכות זה נזכה לביגעכ"א

הרבי מרדיי מלאכי

מכתב ח'

הרב מרדכי גבריאל מלאכי

רב בבייחמ"ד דחסידים "יבנה"

וראש ביהמ"ד הלכה למשה וראש למנקרים בארץ ישראל מחבר ספרי התורה והחסידות "דין ניקור הלכה והמעשה" ועוד

זעקה גדולה ומרה!!!

הנה דרכי מעולם לבלי לטועם בשער עד שבדקתו בעצמי אם לא שאר בו חלב כלל, כי דבר שכיה הוא אפילו אצל מומחים, שיואר חלב, וראשית ביאתי פה ארצת"ב (ארצות הברית), בירקוטי אצל איטליז (ボトшуרא) חסידי בוויליאמסבורג, המפורנס בדרגות הנסיבות, בשחיטה, בדיקה, ניקור מליחה וכוכו, ונודע עט בראותי כי בהחטיטה שרצו למוכר לי בחזקת מנקר ונמלח והוותה, חלב גמור בפודה חדשה מכשפת פנוי הבשר. אחר דין ודברים עם המנקר נוכחתי לדעת שאינו בקי בהלכות ואומנות הניקור כפי שקבלנו עפ"י השו"ע וקיבלת המנקרים, וכל ספרי הניקור.

נתעוררתי עיי' עובדא זו לבקר אצל האיטליזים (בוטשאנס) בוויליאמסבורג ובארא פארק ושאר מקומות.

ואתא!!! מה שראיתי הצד השווה שבון שאינט בקיאים בהלכות ואומנות הניקור כדבורי, ועיקר מלאכתן להוציא גדי הדם ולהוריד את הקром מעל החלב, וחלב הכספי והכרס מה שיש על חלק הפנימי ועוד ועוד, לא מנקרים, והעולם היהודות החרדים ביותר נכשלים באכילת חלב בלי יודעים אשר נפש כל ישראל מתגאל מאד ומטעמת המוח והלב וגורם להרבות צרות ישראל ה"י.

והעצה היחידה לעשות תיקון גדול בהעמדות מנקרים ומשגיחים יראי השם שייהיו בקיאים הדק היטב בכל הלכות ומלاكت ואומנות הניקור בדרך המקובל ובינוי לבניין כל החש לנפשו יזהר לבתיהם ישוקץ באיסור חלב החמור מאד (אסורו בברת רח"ל) שתגאצאותיו צרות רבות ורעות ברוחניות וגשמיות רח"ל.

ובזכות זה ישכון בטח בدد שאנן עד יצא כנגה משפט צדק שיתוקן הכל על מכונו, ובזכות הפרשת ממאכלה אסורה נוכה בקרוב ליהנות מסעודת לויתן כמבואר בהז"ל.

והשיית יגדור פרצותינו ויאמר לצורתינו די!

הכו"ח למען הצלה תורה"ק בישראל

מרדי גבריאל מלאכי

נתפרסם בחוזות ארחה"ב בשנת תשלי"ט

מודעה נחוצה!

הננו להודיע בזה להציבור החרדי די בכל אתר ואטר שהבית דין צדק דעדה החרדית ירושלים עיה"ק טובב"א החליטו שככל אברכים או רבניים ומשגיחים שרצוים אישור על ידיעתם ב"ניקור" ורצוים לקבל "קבלה" מהבית דין צדק עליהם לעמוד לבחינה לפניו הרה"ג ר' מרדי גבריאל שליט"א והרה"ג ר' ברוך מיזליש שליט"א, ואחריו קבלת אישור וסמכה וחתימת ידיהם יתן הבוד"ץ מירושלים עיה"ק סמיכה.

המעוניינים נא לפנות אל הנהלת בית המדרש "הלבנה" למשה רחוב אלישע 2. בני ברק או אל המשרד שלנו ברוחב הס' 7. תל-אביב טל. 294748 ת.ד. 4618 הנהלה

בית מדרש

הלכה למעשה

לلمוד שחיטה ניקור ואו"ה

ר"ח אלשע 2, בני ברק

בס"ד

בשוריה טובה

בקרוב יופיע איה"ש הספר הנפלא דין ניקור הכלול כל ההלכות
הנחיות בניקור חלק הפנים מלאה בתמונות והסבירות וביאור
מקיף על כל פרטיהם

הלכה למעשה

מאת המנקר המומחה המפורסם

הרחה"ג מרדכי מלacci שליט"א

ראש בית המדרש הלכה למעשה

★ הספר מעוטר בהסתמאות שרי התורה גדולי דורנו
שליט"א.

★ ובהסתמאות גדולי המנקרים של העדה החדרית בראשות
הראש המנקר המפורסם הרחה"ג ר' גדר טרוביץ שליט"א (וראה את
מכתביהם בקובץם בקונגרס הזה).

★ ובהסתמאות גאון הניקור המומחה הגדול בדורנו אשר העמיד
תלמידים רבים המשמשים בקדוש בתורה ראשי מנזרים –
ומנקרים מומחים ומגידי השיעור בכלל הלכה למעשה
הרחה"ג ר' ברוך מיזיליש שליט"א – ראש המנזרים בט"ת.

★ ובהסתמאות כתוב לאמור "אני מכיר שיש צורך ונחיצות
גדולה בספר כזה בשבייל כל רב בישראל, משגיח כשרות,
כדי להסיר כל מכשול וחוסר ידיעה מבהיל בעניינים עקרוניים של
חלב דאוריתא ודרבןן, וכ"ש שיש צורך למנוע משוגעים
מושבשים ומוסלפים בעניינים אלו, כי השגיאות חותרות ופוגעות
בעיקרים של אכילת חלב ח"ז וכו'".

★ הספר זהה הוא תרומה חשובה לכל הכלל ישראלי ויהו"
אה"ש תועלת רבה לכל מי שיש לו יד בענייני הבשרות בין הארץ
בין בחו"ל

הנחהלה